



ע"פ 28310/04/16 - ירחמיאל רוגובסקי נגד המוסד לביטוח לאומי

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 28310-04-16

בפני הנשיא יגאל פליטמן

ירחמיאל רוגובסקי

-

המוסד לביטוח לאומי

פסק דין

הנשיא יגאל פליטמן

1. לפניי ערעור על החלטת בית הדין האזורי בתל אביב-יפו (השופטת שרה מאירי, בב"ל 47828-05-14 **ירחמיאל - המוסד לביטוח לאומי**, ניתנה ביום 6.4.16) שלא לפסול עצמה מלדון בתביעת המבקש נגד המשיב.

הרקע לערעור

2. ביום 26.5.14 הגיש המבקש בקשה להארכת מועד להגשת תביעה נגד החלטת המשיב, לדחות את תביעתו לתשלום דמי פגיעה, על-פי סעיף 79 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התש"ה - 1995. השופטת לויט נענתה בחיוב לבקשה, ביום 28.1.15 הגיש המבקש כתב תביעה לבית הדין האזורי בתל-אביב יפו.

3. ביום 7.9.15 התקיים קדם דיון, בו הורתה השופטת לויט למבקש להגיש עד ליום 10.11.15 אישור מטעם רופא תעסוקתי לפיו קיים בסיס, ולו לכאורה, לטענתו בדבר קשר סיבתי בין חשיפה לקרינה לבין התופעות מהן סובל, ובשים לב לתקופת זמן החשיפה הקצרה אליה הוא טוען. המבקש לא הגיש לבית הדין אישור כנדרש, וביום 3.11.15 קבעה השופטת לויט כי התיק ייקבע לדיון בפני מותב.

בקשת הפסלות והחלטת בית הדין האזורי

4. התיק נקבע לדיון בפני השופטת מאירי. ביום 5.12.15 הגיש המבקש בקשה להחלפת מותב. לטענתו, השופטת מאירי היא עובדת לשעבר של המשיב, ומשכך נוטה בפסיקותיה באופן חוזר לטובתו.

5. ביום 6.12.15 דחתה השופטת מאירי את הבקשה, משאינה מבוססת על עילה שבדין, בהינתן והיא מכהנת כשופטת מזה - 20 שנים, ולאחר תקופת צינון בה לא ישבה כמותב בתיקיו של המשיב.



6. ביום 20.12.15 הגיש המבקש בקשה נוספת להחלפת מותב. המבקש חזר על טענותיו, והוסיף כי מינויה של השופטת מאירי לדון בעניינו גורם לו לרגשות אימה ופחד (מטעמי צנעת הפרט אין לפרט).
7. ביום 19.1.16 הגיש בא כוח המבקש, שהתמנה בשלב זה של ההליך מטעם הלשכה לסיוע משפטי, בקשה להארכת מועד ב- 45 ימים להגשת עמדתו, משום שלדברו המבקש הגיש באופן עצמאי בקשה לפסילת המותב או החלפתו, וללא הסכמת בא כוחו. השופטת מאירי נענתה בחיוב לבקשה.
8. עוד באותו היום, הגיש המשיב התנגדות לבקשה. לדבריו, אין לדון בבקשה כיוון שזו נדחתה זה מכבר. מעבר לכך, ציין כי רוח טענותיו של המבקש זהה בשתי הבקשות, ואף שהן מוכתרות בבקשה "להחלפת מותב", הרי שבמהותן תוכנן הן כבקשות לפסילת המותב. לדבריו, אין למבקש כל עילה או נסיבה לפסילת המותב, בהתאם לסעיף 77 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד 1984 (להלן - **חוק בתי המשפט**). על כך הוסיף המשיב וטען, כי הרקע התעסוקתי של השופטת מאירי ידוע, ולא די בתחושותיו הסובייקטיביות של המבקש כדי שמתוארות בבקשה, על מנת להצדיק את החלפתה.
9. ביום 21.2.16 הגיש המבקש להנהלת בתי המשפט: **"בקשה דחופה (לאחר התעלמות ממושכת) לקבלת מידע על קבלה/ דחייה/ מחיקה של תיקים בתאונות עבודה מול הביטוח הלאומי של כל שופט ושופטת בבית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב שנפתחו בבית הדין מיום 1.1.10 עד יום 31.12.15 (כולל)".** בקשתו נדחתה מהנימוק כי: **"המידע המבוקש אינו מקבל ביטוי סטטיסטי במערכת 'נט המשפט'. לפיכך, אין באפשרותנו להפיקו".**
10. ביום 3.4.16 הגיש בא כוח המבקש בקשה נוספת להארכת מועד ב- 60 ימים נוספים להגשת תגובתו, משפנה ללשכה לסיוע משפטי לצורך קבלת עמדתה נוכח אי הסכמה עם המבקש לעניין הבקשה מושא הערעור, ובירור שאלת ייצוגו של המבקש בהליך המשפטי. השופטת מאירי דחתה את הבקשה, והורתה על קבלת עמדת הלשכה לסיוע משפטי ללא דיחוי.
11. ביום 5.4.16 הגיש המבקש הודעה, כי בהמשך לתגובת הנהלת בתי המשפט, בכוונתו להגיש עתירה מנהלית על החלטת הממונה על חוק חופש המידע, תשנ"ח - 1998. כמו כן, לדבריו, הוא אף פנה לראש לשכת עורכי הדין על מנת לקבל את סיועו. במקביל, כך הוסיף, עורך הוא את הבדיקות הדרושות על מנת לבסס טענותיו בבקשה לפסילת המותב, באופן עצמי, במערכת נט-המשפט. משכך, ביקש לדחות את דיון ההוכחות הקבוע בעניינו והוסיף, כי יש להתחשב במצבו הנפשי בהינתן שהוא סובל מבעיה נפשית פוסט-טראומטית חמורה, הגורמת לו לחרדות קשות, ככל שלא תוחלף השופטת מאירי מלדון בעניינו.
12. ביום 6.4.16 חזרה השופטת מאירי בהחלטה נוספת על החלטתה מיום 6.12.15, שלא לפסול עצמה, ונקבעה כי אין באסיפת המידע הסטטיסטי, או בהגשת העתירה המנהלית, כדי להצדיק את דחיית הדיון הקבוע ליום 17.4.16. ביום 14.4.16 הגיש המבקש את הערעור שבפניו. משכך, דחתה השופטת מאירי את הדיון הקבוע בפניה עד למתן הכרעה בערעור.

הערעור

13. בערעורו, חזר המבקש על טענותיו כפי שנטענו בפני בית הדין האזורי. המבקש חזר ותיאר את תחושות האימה



"...ערעור כאמור בסעיף 77א(ג) יהיה לפני בית הדין הארצי, וידון בו נשיא בית הדין הארצי, או מותב של שופטי בית הדין הארצי, או שופט אחד, הכל כפי שיקבע הנשיא".

בהתאם, אינני מוצא כי יש ממש בטענות המבקש כי קיימות מניעות לכך שאדון בערעור.

20. במקרה שלפניי, השופטת מאירי לא מצאה ממש בבקשת הפסילה של המערער, ואף הבהירה כי הועסקה בשורותיו של המשיב לפי כ- 20 שנים, ולפיכך אין כל חשש למשוא פנים ואין הצדקה לפסילתה מלדון בתיק. לא מצאתי כי קיים טעם ממשי המצדיק התערבות במסקנה זו.

21. מצבו הנפשי והרגשי של המערער, כנטען על ידו אין כדי לשנות מהחלטה זו. תחושותיו הסובייקטיביות נוכח מינויה של השופטת מאירי לדון בעניינו, אינן כשלעצמן בגדר עילה עצמאית לפסילה.

22. אציין, כי בנסיבות דומות נדחה ערעור פסלות נוסף (פסק דין מיום 10.3.15) שהגיש המבקש לבית דין זה. על כן הלכה זו ידועה לו, ואין בה כדי לחדש או להוסיף דבר בהחלטה על הנסיבות המתוארות לפניי.

23. לסיום, נוכח האמור לעיל, לא מצאתי מקום לפסילה עצמית, ולא מצאתי כי מתקיימות נסיבות אובייקטיביות המעלות חשש ממשי לקיומו של משוא פנים מצד בית הדין האזורי שימנעו מהשופטת מאירי לדון בתיק. נסיבות המקרה אינן באות בגדר המקרים החריגים בהם תתערב ערכאת הערעור בהחלטתה של השופטת בבקשה לפסילה, הסבורה כי בידיה לנהל את ההליך באובייקטיביות וללא משוא פנים.

24. **סוף דבר** - הערעור נדחה. משלא הוגשה תגובת המשיב, ונוכח נסיבותיו האישיות של המערער, לא ניתן צו להוצאות.

ניתנה היום, ט' אייר תשע"ו (17 מאי 2016) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.